08/07/2019

“Πρέπει με κάθε τρόπο να ομολογούμε την πίστη μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 8 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στο πανηγυρίζον Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, το οποίο ανήκει στην ενορία Υπαπαντής Βεροίας.

“ἐρχόμεθα νά τιμήσουμε τούς ἁγίους μας, καί καλά κάνουμε, ἀλλά δέν φθάνει μόνο νά προσέλθουμε στόν ναό, ἐάν δέν ἀγωνισθοῦμε ἡ ζωή μας νά ὁμοιάσει μέ τή ζωή τῶν ἁγίων. Ἐκεῖνοι εἶχαν ἄλλη δυνατότητα, νά προσφέρουν, ὅπως εἶπα, καί τά χαρίσματά τους ἀλλά καί αὐτή τή ζωή τους. Ἐμεῖς σήμερα δέν ἔχουμε τέτοια εὐκαιρία, ἀλλά θά πρέπει πάντοτε καί ἐν παντί καί μέ ὁποιοδήποτε τρόπο νά ὁμολογοῦμε αὐτή τήν πίστη μας, αὐτή τήν ἀγάπη μας· ὄχι πολλές φορές νά ντρεπόμεθα νά κάνουμε τόν σταυρό μας, μήν μᾶς δοῦν καί μᾶς χαρακτηρίσουν ὅτι

εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ἤ νά ντρεπόμεθα νά ποῦμε ὅτι ἔχουμε μυστηριακή ζωή, ὅτι μετέχουμε στό σῶμα καί στό αἷμα τοῦ Κυρίου, πράγματα τά ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιά ἕνα χριστιανό. Διαφορετικά εἴμεθα κάλπικοι, εἴμεθα ψεύτικοι χριστιανοί. Δέν ἔχουμε αὐτή τήν ὁμολογία πού εἶχαν οἱ ἅγιοι" τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Μή ἀμέλει τοῦ ἐν σοί χαρίσμα-τος».

Ἀνάμεσα στίς πολλές προτροπές πού ἀπευθύνει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πρός τόν μαθητή του ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τι-μόθεο εἶναι καί αὐτή τήν ὁποία προ-έταξα: «Μή ἀμέλει», τοῦ λέγει, «τοῦ ἐν σοί χαρίσματος». Μήν ἀδια-φορεῖς γιά τό χάρισμα πού ἔχεις λάβει.

Τά χαρίσματα καί ὁ ρόλος τους στή ζωή τῶν πιστῶν καί τῆς Ἐκ-κλησίας εἶναι ἕνα

προσφιλές θέμα γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο, τό ὁποῖο ἐπανέρχεται συχνά στίς ἐπιστολές του. Ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος δέν παραλείπει νά ὑπενθυμί-ζει τή σημασία ὄχι μόνο τῆς καλ-λιεργείας τῶν χαρισμάτων ἀλλά καί τῆς ἀξιοποιήσεώς τους πρός ὄφελος τῶν ἀδελφῶν μας. Γι᾽ αὐτό καί ἡ σημερινή ὑπενθύμιση πρός τόν μαθητή του Τιμόθεο, πού ἐκτός τῶν ἄλλων χαρισμάτων εἶ-χε λάβει καί τό μέγα χάρισμα τοῦ ἐπισκόπου, ἰσχύει ὄχι μόνο γιά τόν ἴδιο ἀλλά καί γιά κάθε ἄνθρωπο πού πιστεύει στόν Χριστό. Γιατί κάθε ἄνθρωπος ἔχει λάβει χαρί-σματα καί κάθε ἄνθρωπος ἔχει χρέ-ος νά μήν ἀδιαφορεῖ γιά αὐτά, νά μήν τά ἐγκαταλείπψει, ἀλλά νά τά καλλιεργεῖ καί νά τά αὐξάνει, προκειμένου νά ἀποδίδει καί τούς ἀπαιτούμενους καρπούς.

Αὐτό ἔκανε ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ὑπακούοντας ἀμέ-σως στήν κλήση πού τοῦ ἀπηύ-θυνε ὁ Χριστός, ἔθεσε ὅλον τόν ἑαυτό του, ὅλες του τίς δυνάμεις, ὅλα τά χαρίσματά του στό κατ᾽ ἐξο--χήν χάρισμα πού ἔλαβε ἀπό τόν Χριστό, στό χάρισμα νά εἶναι «σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ βαστάσαι τό ὄνομα» τοῦ Χριστοῦ «ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων, στό χάρισμα νά γίνει ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ καί ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν.

Αὐτό ἔκανε καί ὁ ἑορταζόμενος σή-μερα ἅγιος μεγαλομάρτυς Προ-κό--πιος, τόν ὁποῖο τιμοῦμε στόν βυ--ζαντινό αὐτό ναό τόν ὁποῖο οἰ-κο--δόμησε ἡ εὐσέβεια τῶν

πατέ-ρων μας. Διότι καί αὐτός, ὅπως καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἔλαβε οὐ-ρανόθεν τήν κλήση, καθώς ἐνῶ πορευόταν πρός τήν Ἀλεξάνδρεια γιά νά καταδιώξει τούς ἐκεῖ χρι-στι--α-νούς, ἐμφανίσθηκε μέσα σέ βρο-ντές καί ἀστραπές ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου καί ἀκούσθηκε ἡ φωνή τοῦ Χριστοῦ νά λέει «ἐγώ εἶ-μαι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱός τοῦ Θε-οῦ».

Τό θαῦμα αὐτό ἔγινε ἀφορμή τῆς μεταστροφῆς τοῦ Προκοπίου ἀπό τήν εἰδωλολατρεία στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί, σέ σύντομο διάστημα, τῆς ὁμολογίας του ὅτι εἶναι χρι-στιανός καί πιστεύει στόν Χριστό, ἔστω καί ἄν αὐτό τόν ἔφερε σέ σύγκρουση μέ τήν ἴδια του τή μη-τέρα, ἡ ὁποία τόν παρότρυνε νά θυ--σιάσει στά εἴδωλα γιά νά ἐκ-φρά-σει τήν εὐγνωμοσύνη του γιά τή νικηφόρα ἐκστρατεία τοῦ στρα-τιωτικοῦ σώματος τό ὁποῖο διοι-κοῦσε ὁ ἅγιος Προκόπιος.

Ὅμως ὁ ἅγιος Προκόπιος γνώρι-ζε ὅτι ὄφειλε τή νίκη του στόν Χριστό καί ὅτι τά ψεύτικα εἴδωλα δέν ἦταν δυνατόν νά τόν εἶχαν βοηθήσει, καί δέν δίστασε νά ἀπο-δώσει αὐτή τή νίκη στόν Χριστό, ἀδιαφορώντας γιά τίς συνέπειες πού γνώριζε ὅτι θά εἶχε ἡ ὁμο-λο-γία του ὅτι εἶναι χριστιανός.

Τόλμησε νά ὁμολογήσει τόν Χρι-στό ὁ ἅγιος Προκόπιος καί ἀπέ-δει-ξε μέ τήν ὁμολογία καί μέ τό μαρ-τύριό του ὅτι δέν ἀδιαφόρησε γιά τό χάρισμα τῆς θείας κλήσεως πού δέχθηκε. Δέν ἀδιαφόρησε γιά τήν τιμή πού τοῦ ἔκανε ὁ Χριστός ἐμ-φανιζόμενος ἐνώπιόν του καί κα-λώντας προσωπικά νά ἐγκαταλεί-ψει τό σκότος τῆς εἰδωλολατρείας καί νά ἔλθει στό φῶς τῆς ἀληθείας του, στό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Καί γι᾽ αὐτό καί ἀξιώθηκε ὄχι μόνο νά ὁμολογήσει μέ τόν λόγο του τόν Χριστό, ἀλλά καί νά θυσιάσει καί τή ζωή του γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη του καί νά λάβει καί ὁ ἴδιος τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καί νά τιμᾶται καί στή γῆ καί στόν οὐρα-νό.

Ἡ προτροπή ὅμως τοῦ ἀποστό-λου, «μή ἀμέλει τοῦ ἐν σοί χαρί-σμα-τος», δέν θά εἶχε κανένα νόη-μα, ἄν δέν ἀφοροῦσε καί ὅλους ἐμᾶς. Ἐάν δέν ἀφοροῦσε τόν κάθε πιστό, ἐφόσον ὅλοι, ἐκτός ἀπό τά προσωπικά χαρίσματα πού ἔχει λάβει ὁ καθένας μας ἀπό τόν Θεό, ἔχουμε λάβει καί τό κοινό χάρισμα τῆς πίστεως. Εἴμεθα τέκνα Θεοῦ διά τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Πι-στεύ-ουμε στόν Χρι-στό καί ἰσχύουν καί γιά μᾶς ὅ-λες οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ, πού διαβάζουμε στό εὐ-αγ-γέλιό του.

Μᾶς καλεῖ, λοιπόν, μέ ἄλλα λό-για ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί ἐμᾶς, νά μήν ἀμελοῦμε αὐτό τό χάρισμα τῆς πίστεως πού ἔχουμε λάβει ἀπό τόν Χριστό. Μᾶς καλεῖ νά μήν τήν ἀφήνουμε νά ἀδρανεῖ μέσα μας, ἀλλά νά παράγει καρπούς πίστε-ως, δηλαδή ἔργα ἀγαθά πού θά ὠφελοῦν τούς ἀδελφούς μας, ἀλ-λά καί ἔργα ἀρετῶν διά τῶν ὁποί-ων καί θά πλησιάζουμε περισ-σό-τε-ρο τόν Χριστό, μέχρι νά ἐπιτύ-χου-με τόν στόχο μας, πού εἶναι ἡ ἕνω-σή μας μαζί του.

Μᾶς καλεῖ νά μήν ἀμελοῦμε τοῦ χαρίσματος πού μᾶς ἔδωσε, ἀλλά νά ὁμολογοῦμε καί ἐμεῖς τήν πί-στη μας στόν Χριστό, ὅπως καί ὁ ἅγιος Προκόπιος, μέσα σέ ἕναν κό-σμο πού τήν ἀντιστρατεύεται, πού τήν χλευάζει, πού τήν ἀμφι-σβητεῖ, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς, ὅταν ὁ Χριστός θά μᾶς κα-λέσει, νά μήν ἀκούσουμε τό «οὐκ οἶδα ὑ-μᾶς», νά μήν ἀκούσουμε τό δέν σᾶς γνωρίζω, ἀλλά νά ἀκούσουμε ὅτι εἴμεθα αὐτοί οἱ ὁποῖοι τόν πιστεύσαμε, αὐτοί οἱ ὁποῖοι τόν ἀγαπούσαμε στή ζωή μας, νά ἀκούσουμε τό «δεῦτε οἱ εὐ-λογημένοι τοῦ Πατρός μου, κλη-ρονομήσατε τήν

ἡτοιμασμέ-νην ὑμῖν βασιλείαν», καί νά κλη-ρονομήσουμε τή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία κέρδισε καί ὁ ἅγιος Προκόπιος ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἅγιοι, γιά νά εὐφραινόμεθα αἰω-νίως κοντά στόν Χριστό.

Τό λέγω πάντοτε ὅτι ἐρχόμεθα νά τιμήσουμε τούς ἁγίους μας, καί καλά κάνουμε, ἀλλά δέν φθάνει μόνο νά προσέλθουμε στόν ναό, ἐάν δέν ἀγωνισθοῦμε ἡ ζωή μας νά ὁμοιάσει μέ τή ζωή τῶν ἁγίων. Ἐκεῖνοι εἶχαν ἄλλη δυνατότητα, νά προσφέρουν, ὅπως εἶπα, καί τά χαρίσματά τους ἀλλά καί αὐτή τή ζωή τους. Ἐμεῖς σήμερα δέν ἔχουμε τέτοια εὐκαιρία, ἀλλά θά πρέπει πάντοτε καί ἐν παντί καί μέ ὁποιοδήποτε τρόπο νά ὁμολογοῦμε αὐτή τήν πίστη μας, αὐτή τήν ἀγάπη μας· ὄχι πολλές φορές νά ντρεπόμεθα νά κάνουμε τόν σταυρό μας, μήν μᾶς δοῦν καί μᾶς χαρακτηρίσουν ὅτι εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ἤ νά ντρεπόμεθα νά ποῦμε ὅτι ἔχουμε μυστηριακή ζωή, ὅτι μετέχουμε στό σῶμα καί στό αἷμα τοῦ Κυρίου, πράγματα τά ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιά ἕνα χριστιανό. Διαφορετικά εἴμεθα κάλπικοι, εἴμεθα ψεύτικοι χριστιανοί. Δέν ἔχουμε αὐτή τήν ὁμολογία πού εἶχαν οἱ ἅγιοι. Δέν θέλει ὁ Χριστός μήτε τά κεριά μας, μήτε τά πρόσφορά μας, μήτε καί νά ἔρθουμε, ἐάν δέν τόν ἀκολουθοῦμε, ἐάν δέν τόν πιστεύουμε, ἐάν δέν εἴμεθα διαθέσιμοι, ἐάν ποτέ χρειαστεῖ, πού δέν χρειάζεται τώρα, νά δώσουμε καί τήν ἴδια μας τή ζωή· ἐμεῖς μποροῦμε νά δείξουμε αὐτή τήν ἀγάπη μας μέ ἄλλο τρόπο καί στόν Θεό καί στόν συνάνθρωπό μας. Τότε πράγματι νά ξέρετε ὅτι θά προκόψουμε, ὅπως προέκοψε καί ὁ ἅγιος Προκόπιος, πού εἶναι ἕνας ἀπό τούς μεγάλους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας. Τόν τιμοῦμε, τόν εὐλαβούμεθα καί ζητοῦμε τό ἔλεός του. Ἀμήν.

Πατήστε εδώ για να δείτε περισσότερες φωτογραφίες